

JÉGÉČKO

Školní časopis při Gymnáziu & SOŠPg Liberec Jeronýmova

V tomto čísle:

Rozhovor
s panem ředitelem
Štastným

IT kroužek:
Vánoce ve
světě mobilů

Kultura:
Stužkovací večírky
a maturitní plesy

Úvodní slovo

Čas vánoční a novoroční je čas bilancování, rozjímání a všemožných sentimentálních výplodů. O to více, pokud je kombinován s narozeninami (které Jégéčko právě teď slaví) a odchodem milovaných osob (v tomto případě šéfredactorek, které čeká na gymnáziu už jen půl roku).

Tak tedy - stále nedokáži pochopit, proč jsem v prosinci minulého roku sobě i ostatním přála rok plný nevšedních zážitků. Přání mají totiž nebezpečné tendence se plnit. Jakkoliv byl však tento rok náročný a plný zvrátů, dobrý konec přeci vše spraví (ano, co by to bylo za sentiment bez pořádného klišé). A že pro Jégéčko je to konec sakra dobrý. Ke krásným druhým narozeninám jsme si darovali nejen zaslouženou oslaveneckou kocovinu, ale hlavně nové talentované přírůstky redakčního týmu, mimo redaktorů samotných i korektora a nadanou ilustrátorku.

Na závěr tentokrát nezbývá nic jiného, než vám popřát veselé Vánoce a nudný, obyčejně všední nový rok.

Obsah

Novinky

Kultura

Rozhovor

01101010

Filmy

Kulturní vložka

Leni

Kvarta v Praze

V pátek šestnáctého listopadu vyrazila naše třída kvarta do Prahy. Po třetí hodině pro nás až před školu přijel parádní dvoupatrový autobus, který jsme měli dohromady ještě se studenty z průmyslovky. Ti se během cesty postarali o kulturní vložku v podobě houslového koncertu. Já u toho tedy nebyla, protože jsem seděla o patro níž, ale prý to byla opravdu zábava.

Když jsme dorazili na místo činu, první (a vlastně nejdůležitější) zastávkou byl Pražský hrad. Nejdříve jsme dostali nějaký čas volno, abychom se podívali do míst jako Zlatá ulička, Prašná věž nebo

bazilika svatého Jiří, kam měly platit naše skupinové vstupenky. Když jsme ale ty malé lístečky vytáhli u vstupu do Prašné věže, tvářila se paní průvodkyně tak trochu zmateně a podezírala nás, že ji chceme ošidit, nakonec nás tedy po obvolání všech možných nadřízených (a svatých) přeci jen pustila. Zato pán u vstupu do Zlaté uličky to vyřešil jednoduše; rozhlédl se okolo sebe, odtáhl kovovou zábranu a se slovy: „Běžte, běžte, rychle!“ nás nahnal dovnitř.

Potom už následovala hlavní prohlídka s průvodcem. Tu jsme zahájili v Chrámu svatého Víta.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí (věděli jste třeba, že ta velká barevná vitrážová okna pochází až ze třicátých let minulého století?) a podívali se do míst, kam se běžně návštěvníci bez objednání nedostanou. Mě například

zaujaly podzemní krypty. Vždycky jsem si totiž tyhle hrobky představovala jako obrovské tmavé místnosti s kamennými hroby, a tak jsem byla docela překvapená, když jsem viděla místo, kde jsou pohřbení nejvýznamnější čeští panovníci jako Přemysl Otakar I. i II., Rudolf II. nebo Ladislav Pohrobek. Jednalo se totiž o malou, reflektory osvětlenou místnůstku, ve které byly uloženy moderní kovové sarkofágy.

Odtud jsme se přesunuli rovnou do Starého královského paláce, a tak jsme mohli obdivovat třeba Vladislavský sál, Jezdecké schody (po nichž přijížděli rytíři na koních přímo do sálu) a nebo místnost, kde proběhla Druhá pražská defenestrace (zde byl mimo jiné zákaz otevírání oken). Z Hradu jsme poté zamířili přes Kampu, Karlův most a Josefov na Staroměstské náměstí. Tam jsme už ale byli po celém dni tak utahaní, že ve chvíli, kdy jsme

dostali rozchod, zapadla většina z nás do nejbližších kaváren, bageterií a restaurací. Jakmile jsme se trochu občerstvili, mohlo se pokračovat v programu, vyrazili jsme tedy do nedalekého divadla V Dlouhé na představení „Oněgin byl Rusák.“ Jednalo se vlastně o volné pokračování hry jménem „Hrdý Budžes.“ Příběh se odehrává za komunismu, v osmdesátých letech, což už samo o sobě vypovídá o tom, že téma nepatřilo zrovna mezi ta zvlášť veselá. Představení bylo ale skvěle pojaté, plné vtipných hlášek a scén, takže jsme se dobře bavili. A to ještě nesmím zapomenout zmínit živou kapelu, která písněmi Vladimíra Mišíka, Pražského Výběru nebo Ivana Mládka dotvářela atmosféru té doby.

Výlet (tedy vlastně exkurzi!) jsme si opravdu užili, takže bych chtěla za nás všechny poděkovat paní profesorce Riedlové a panu profesorovi Holému, že měli tu odvalu a nervy s třídou kvartou někam jet :-).

Vánoční šachový turnaj

Vážené studentky a studenti, mám pro vás další příklad aktivity vašich spolužáků a spolužačky. Dne 14. prosince 2012 proběhl na naší škole Vánoční šachový turnaj, kterého se nakonec zúčastnilo sedmnáct šachistů a jedna šachistka. Měli jsme na začátku drobný problém s osmnáctým účastníkem do turnaje, ale nakonec jsme ho sehnali v tramvaji. Z toho vyplývá, je vhodné být neustále poblíž školy. Nikdy nevíte, kdy se vám splní přání.

Krátce po deváté hodině ráno byl turnaj slavnostně zahájen a rozlosován. Všichni účastníci byli rozděleni do dvou skupin.

V jedné byli hráči a jedna hráčka, kteří hrají šachy závodně (4 závodníci). Druhou skupinu tvořili „amatéři“ (14 spolužáků). Během několika málo kol probublali „profici“ na vrchol a začali se utkávat mezi sebou. Je zvláštní, že první tři v této kategorii ztráceli půlbody jenom ve vzájemných utkáních.

Druhá kategorie byla charakterizována lítými boji s cílem urvat co nejvíce bodů. Kvalita hry u některých členů této skupiny byla trochu živelná, ale to neznamenovalo nijak málo dramatická. Jak jsem mluvil s některými „profiky“, právě ta „náhodnost tahů“ je nutila být neustále ve střehu. Šachové umění některých septimánů bylo dle sdělení jednoho hráče výkonnější skupiny na velmi dobré úrovni. O chod celého turnaje se během své šachové hry staral Honza Novák, který řídil chod pomocí šachového programu, což bylo velmi dobrý tah. Výrazně se urychlilo losování dalšího kola a bylo zaručeno, že se budou střetávat hráči se stejným či podobným počtem bodů. Na konci celého turnaje přišel malý zádrhel v podobě problému s určením pořadí u hráčů se stejným počtem bodů. Nakonec

byl Honza nucen Buchholz počítat pod kontrolu svých závodních kolegů ručně, ale zdařilo se. Kolem půldruhé přišlo to, na co se všichni těšili od rána. Nastal čas rozdávání pohárů, diplomů a cen. Každý účastník „něco“ dostal. A nyní k výsledkům.

Kategorie hráčů s ELO body. Na prvních třech místech se objevili dva hráči a jedna hráčka se stejným počtem bodů. O pořadí rozhodl právě ručně počítaný Buchholz. Vítězem se tedy stal Michal Pajerský z kvarty, který ztratil v devíti partiích jeden bod za dvě remízy se svými soupeři „z bedny“. Na druhém místě nakonec skončil Jan Novák z 2.A. Poděkování patří jemu za téměř bezproblémový chod celého turnaje. Nakonec třetí skončila Barbora Novotná z tercie. Kromě Michala a Honzy nedala šanci ostatním soupeřům na získání bodů, což jenom dokumentoval odstup hráčů s ELO body nad zbytkem pole. Čtvrtý do party „profiků“ Dominik Čermák se dnes nepotkal s dobrou formou. Kategorie hráčů bez ELO bodů. Od začátku celého klání se ukazovalo, že sice ELO body

Turnaj by nemohl proběhnout bez finančního příspěvku od Rady rodičů, který organizátor klání prof. Pajerský využil téměř do poslední koruny. Možnost, že nakonec se účastnilo osmnáct studentů, byla dána faktem, že turnaj bylo možno pořádat už v dopoledních hodinách po svolení vedení školy. Neměli bychom ani zapomenout na přístup studentů, kteří zbytečně klání nezdržovali a tak umožnili Honzovi Novákovi rychlou volbu soupeřů pro příští kolo. Doufám, že se turnaj líbil všem zúčastněným hráčům a hráčce. Příští rok můžeme některé věci ještě vylepšit (nefunkční tiskárna, Buchholz, ...), potrénovat (ať už doma nebo v šachovém kroužku), no a za rok se můžeme vidět znovu. Třeba se do turnaje zapojí více studentů, více studentek, nějaký vyučující, kdo ví.

hráči nemají, ale nehrají systém „táhnu a pak uvidím“. Způsob některých hráčů se výrazně během turnaje neměnil. Jeden hráč nechal svého soupeře chvíli útočit, počkal si na jeho chybu a poté přešel do útoku, který vedl často k vítězství. Samozřejmě pokud i on neudělal chybu. Jiný hráč získal pětkrát více bodů, než uhrál sám. „Vydělal“ totiž na

kontumacích. Před posledním kolem si dělalo „čáku“ na vítězství několik hráčů, právě vzájemný souboj dvojice nakonec rozhodl, že vítězem se stal Jan Stoklasa ze septimy, který nakonec „vyfoukl“ vítězství a tím také i pohár Lukáši Mrazíkovi ze stejné třídy. Na třetím místě skončil také student septimy, Adam Sochor.

Někdo to rád sladké

Nikdo soudný nemůže naše studentky z kvarty nařknout z toho, že si myslí, že kostky cukru rostou na poli.

V hodinách chemie se dozvěděli od Alenky Havlíkové o cukru tolik, že by jim to mohlo vystačit do konce života. Ale jedna věc je teorie, druhá, a ta lepší je zkušenost na vlastní oči. Možná málokdo ví, že kdysi neuvěřitelný počet čtyřicet cukrovarů u nás se zredukoval na pouhopouhých sedm! A u nás v Čechách jsou jenom dva. A ten jeden, větší, se nachází v krásné obci Dobrovice nedaleko Mladé Boleslavi. Cesta tam trvá necelou hodinku, s bussem zajedete přímo do areálu a první dojem je zvláštní odér, citlivější povahy tvrdily, že je to smrad. Všude kolem je systém potrubí a přepravních pásů, z komínů stoupají oblaka páry, na dvoře je neuvěřitelná hromada řepných bulv. Jenom pro vaši

zajímavost se tu zpracovává čtrnáct tisíc tun řepy denně, ano, čtete dobře! Když už jsme u těch ohromujících čísel, zajíždí sem sedm set kamionů za den, některé vozí řípu až ze Žatecka.

Na recepci si nás vyzvedla slečna Lenka, černovláska se sympatickým projevem a se

zkušenostmi s provázením neukázněných školáků. Provedla nás neuvěřitelným muzeem a zahrnula nás spoustou informací převedených do jazyka srozumitelného našim náctiletým. Dozvěděli jsme se vše, co nějak souvisí s oblíbeným sladidlem, ale vydali jsme se strojem času i do dob vzdálených, kdy Napoleon

vyhlásil kontinentální blokádu kvůli zpupným Angličanům, a tím zlikvidoval přísun třtinového cukru do Evropy. A ejhle! Sešlo se několik chytrých hlav a řešení bylo na světě! Cukr se začal vyrábět z cukronosné řepy, nejprogresivnější pěstitelé byli na našem území a vznikaly první cukrovarny. Ten „náš“ již v roce 1831. Kdo neviděl ohromné kovové konstrukce důmyslně snýtované a provázané systémem válců kvůli otřesům, přišel o hodně. Šplhali jsme po kovových schodištích a nevěřicně zírali na obrovské řezačky, ve kterých se z očištěných bulv stávají bílé řízečky, které vypadají jako hranolky, na haly s kotli, ve kterých se vařila ta sladká šťáva až začala nabývat na hutnosti,

pozorovali jsme malými okénky, jak se z té kaše stává hnědá hmota, jak ji vápenné mléko čistí do běla a jak se na mikroskopická zrníčka cukru nabalují další, až vznikne nám známá krupice. A víte, kdo je největším odběratelem? No přece nám všem známá coca-cola, ta si jí odváží ročně třidvacet tisíc tun! Až si ji budete naklánět ke rtům, vzpomeňte na firmu TTD (Thurn-Taxis Dobrovice), bez ní byste zakrněli na mléce. A to tu nepadla zmínka o lihovaru, protože vězte, že z té řípy, kterou známe z té slavné pohádky, se zpracuje ale úplně, úplně všechno. Slečna Lenka nás pochválila, byli jsme skupina výjimečně pozorná a zvědavá, na konci prohlídky jsme si dokonce mohli koupit cukrové homole, a tak přivést z výletu památku, nad kterou uroní slzičku nejedna babička pamětnice.

Open Mic Liberec 2012

9. listopadu jsem se účastnila knihkupectví Fryč besedy, kde předváděli mladí a doposud neobjevení umělci. Velice nesměle jsme se usadili na dřevěných židlích a kochali se okolím. Všude byly knihy (vím, většinou se to stává, když jste v knihkupectví), hračky pro děti a na zdi za mikrofon nalepili obrovskou stránku papíru. Nikdo nevěděl, co se bude dít, ale když se všichni diváci i účinkující shromáždili, začalo to, na co jsme všichni čekali.

V prvním „vystoupení“ se nám ukázala perfektní malířka, která malovala dobrovolníky na již zmíněnou stránku papíru. Všichni jsme ji obdivovali už proto, jakou malovala rychlostí. Upřesním Vám to, vybrala si písničku a malovala podle rytmu, zatímco vedle ní stáli tři lidi. Jeden obraz jí trval zhruba 3 a půl minuty. Opravdu PECKA!

Potom hráli dva páni na kytary, dokonce do našeho malebného městečka dorazil i slovenský umělec. Pak přišla na řadu poezie a próza, první básník se pochlubil s básněmi o typických tématech dnešní doby, což je

láska, alkohol, marihuana a sex (omlouvám se, pokud jste pohoršeni, ale je to umělec, a to k tomu prostě patří). Co se týká prózy, vyslechli jsme si opravdu zajímavé dílo! Mladík, který si sedl na židli a začal předčítat, nás doslova šokoval příběhem o vymyšlené zemi. Vyprávěl nám to z pozice mrtvolky, popisoval,

jak se rozkládá tělo a i když si mnoho z Vás bude myslet, že se jednalo o nekrofila, zamyslete se nad tím, o čem v dnešní době by měl spisovatel psát. Všude samí upíři, nebo vrazi a maniáci. Open Mic uvedla žena a také to zakončila žena, protože jsem na konci celého večera vystupovala já se svými básničkami.

Pokud by někdo měl zájem předvést se s čímkoliv, nemusí to být hudba nebo poezie. Cokoliv, co považujete za vystoupeníhodné, tak přijďte, v prosinci by se měl konat další. Určitě je to jedinečný zážitek a já vám to jedinečně doporučuji!

Stužkovací večírky

Protože by každý časopis měl být i tak trochu bulvár, dovolujeme si vám přinést fotky z letošních stužkovacích večírků. Jak nejspíš všichni víte, jde o tradici, při které se studenti čtvrtých ročníků během podzimu sejdou se svými profesory, hrají různé hry, konzumují velké množství jídla i pití a všemožně se baví... Hlavním úkolem celé akce je však přišpendlení stužky, kterou pak maturant až do složení zkoušky hrdě nosí všude s sebou. Letošní večírky se nesly v duchu pravěku (4.M), kabaretu (4.A), farmářů a vidláků (4.B) a komiksových hrdinů (oktáva). A ačkoliv to byl první rok, kdy se večírky pořádaly v pátek a ne v týdnu, myslím si, že byly i tak velmi povedené.

Maturitní plesy

S novým rokem začíná i plesová sezóna. V prostorech Kulturního domu v Liberci se můžete zúčastnit nejen plesu vojenského či plesu gastronomického, ale i tradičních maturitních plesů. Tato dlouho očekávaná slavnostní akce je pro mnohé maturanty dokonce důležitější než samotná závěrečná zkouška. Na své si samozřejmě přijdou i ostatní ročníky. Však kdo by si nechtěl zatančit s opilým profesorem, vyhrát v tombole lovecký salám nebo trsat v princeznovských šatech na nesmrtelné hity typu Dlouhá noc? Maturitní plesy zkrátka mají své kouzlo.

Letošní maturanti si vydupali plesy dva.

Lístky na obě akce jsou již v prodeji v kanceláři školy nebo přímo u vašich přátel z maturitních ročníků.

Jako první se koná ples tříd 4.A a oktávy, a to 26 ledna od sedmi hodin.

Třídy 4.B a 4.M pořádají ples 8. února též od sedmi hodin.

Kultura v Liberci

IVAN MLÁDEK & BANJOBAND

Kdy: 27.12.2012, čtvrtek

Kde: Lidové sady, Liberec

Od: 19:30 hodin

Koncert legendárního bendžisty, zpěváka a textaře Ivana Mládky. Vystoupí s populární kapelou Banjo Band, se kterou účinkuje již od 70. let.

BÍLÉ VÁNOCE LUCIE BÍLÉ

Kdy: 21.12.2012, pátek

Kde: DK Liberec

Od: 19:30 hodin

Vánoční koncert Lucie Bílé za doprovodu kapely Petra Malásky a pěveckého Bílého sboru.

Předprodej byl již zahájen.

POSEDLOST BALETEM

Ballet(ob)session

Kdy: 13.12.2012, čtvrtek

Kde: Malé divadlo

Od: 19:00 hodin

Zábavný průvodce světem tance a baletu. Představení určené pro všechny generace. Především však pro mládež, žáky, studenty a všechny, kteří chtějí o tanci a baletu vědět více. V představení se ukáže více druhů tance (balet, hip-hop, španělský tanec, step...).

EVA A VAŠEK

Kdy: 20.1.2013, neděle

Kde: Koloseum Liberec

Od: 14:00 hodin

Vystoupení hudebních legend. Zážitek nemusí být pozitivní, hlavně, že je silný.

Divadlo F. X. Kalby u nás ve škole!

Jednoho pátečního dne jsme se dozvěděli, že místo českého jazyka, který jsme měli mít, půjdeme „pokecat“ s herci z divadla F. X. ŠALDY. Všem se nám to velice líbilo, i když to trvalo jenom chvílku.

Shromáždili jsme se v domečku a před námi seděli dva mladí herci. Lákali nás do Malého divadla, do divadla F. X. Šaldy a rozebírali s námi jednotlivé hry, které jsme viděli.

Například u hry „Její pastorkyňa“ nám vysvětlili, že to je hra v obrázcích. Situace, které se v této hře naskytly, se dějí

i dnes. Navíc jazyk této hry se velmi dobře poslouchá, samé „včil“ a „ej“! Herci chtěli znát naše názory na veškeré hry, někdo pochválil efekty, jiný vytknul zbytečnou délku, další dokonce navrhoval zrušení jedné postavy. Konkrétně pudla z divadelní hry „Láska, vole!“ Bylo nám však vysvětleno, že tato postava představuje něco nadpřirozeného. Řekněme Boha, který vše osvítí... akorát to byl pudl. Zmínili se i o hře, která se hraje v prosinci, a to „Mickey Mouse je mrtvý,“ kde si vyhráli hodně

s efekty. Tato hra je víceméně hra v obrazech, ale není to přehnané a jsou tam i dialogy. Cílem je to, aby divák nad hrou přemýšlel. Je vskutku jedno, jestli se hra velice líbila, nebo jste z ní byli zklamaní, důležité je, že nad tím přemýšlíte a víte, o čem se hrálo.

Rozhodně do našich libereckých divadel chodíte, protože je to za prvé zážitek a za druhé musíme podpořit naše skvostné umělce! Tak divadlu ZDAR!

Anče Banzelová

Osmdesát čtyři

Kdo neví, co tahle číslovka znamená, ať se rozjede do Prahy do Divadla V Dlouhé, tam se dozví víc. Na repertoáru tam totiž mají titul „Problém“ od slovenské dramatičky Zuzy Ferenczové, my, sextáni jsme měli tu kliku, že jsme se tam ve středu 28.11. vydali. Představení to bylo netradiční, hrálo se ve

foyer, scéna byla z lepenkových krabic, herci hráli a vodili loutky zároveň, hudbu pouštěli z mobilních telefonů, podávali se gumoví medvídci zadarmo, ale hlavně se mluvilo slovensky a bez titulků a my všemu rozuměli! A teď v čem je ten Problém. Holka, šestnáctiletá, čili v našem věku, je znásilněná a v jiném stavu.

To je problém jako hrom, ten se dá vyřešit do osmdesáti čtyř dní, ale nemá mámu, s kterou by to řešila, nezbývá jí než poslouchat rady dvou „čůz“ - kamarádek a kluka, který k tomu přišel jako slepý

k houslím. Vymyslí sebevraždu, protože ten problém je fakt velký. A dalším problémem je - co na sebe, když víš, že zítra zemřeš? A skončí to špatně, ona opravdu skočí.

Po divadle ale nastartovala vědomostní soutěž, ve čtyřech týmech jsme se utkali s roudnickým gymplem a my – franštináři, jsme to všem natřeli! Nebylo by špatné, kdyby tento úspěch, srovnatelný se zlatou Báry Špotákové, byl naší školou náležitě oceněn.

Program divadel

Vánoční čas by člověk měl trávit příjemně, nejlépe ve společnosti rodiny a lidí, které má rád. Návštěvou divadla si můžete odškrtnout obě podmínky. A příjemný pocit, že je z vás kulturní člověk, též není k zahození. Přinášíme vám přehled představení, na která se můžete zajít podívat v prosinci a v lednu.

Divadlo F. X. Šaldy

Testosteron

Komedie o mužích, jací opravdu jsou. Uváděno v rámci projektu Dvě pohlaví.

- Pá 21.12., 19:00 (premiéra),
- So 22.12., 19:00 (2.premiéra)
- Ne 30.12., 17:00,
- St 16.1., 19:00
- Ne 27.1., 16:00

Louskáček

Balet, sen dítěte našeho věku.

- Ne 23.12., 15:00
- So 19.1., 19:00

Balada pro banditu

Zločinec? Oběť? Hrdina? Vrah?

Slavný český muzikál.

- Čt 27.12., 19:00
- Pá 18.1., 19:00

Harald - hvězda se vrací

Taneční příběh inspirovaný biografií slavného meziválečného tanečníka, herce a choreografa Haralda Kreutzberga, libereckého rodáka.

- Pá 28.12., 19:00

Don Quichotte

Sancho Panza, krásná Dulcinea i boj s větrnými mlýny... to vše na jevišti ve francouzské heroické komedii.

- So 29.12., 19:00
- Út 8.1., 19:00

Penzion pro svobodné pány

Slavná česko-irská komedie.

- Po 31.12., 14:30 + 18:30

Sugar - někdo to rád horké

Muzikál. Prohibice, gangsteři, krásná blondýna a dva nezaměstnaní

muzikanti...

- Po 14.1., 19:00

Robinson Crusó

Opera comique v českém jazyce podle libreta M. E. Cormona a H. Crémieux

- Út 22.1., 19:00

Zpívání v dešti

Muzikál. Jak se Hollywood učil mluvit.

- St 23.1., 19:00

Její Pastorkyňa

Vrcholné dílo české dramatické tvorby 19. století

- Pá 25.1., 19:00

Rodina je základ státu

Neurologická komedie

- Út 29.1., 19:00

Bouřlivá plavba

Komedie, v níž spojili své síly dva světoznámí dramatici.

- St 30.1., 19:00

Malé divadlo

Ženy

Komedie o ženách, jaké opravdu jsou. Uváděno v rámci projektu Dvě pohlaví.

- Pá 28.12., 19:00
- Út 22.1., 19:00

Český Honza

Pohádka v podání členů DFXŠ.

- So 29.12., 15:00
- Ne 13.1., 15:00

Tučňáci na Arše

Bláznivý příběh o potopě pro celou

rodinu.

- Čt 10.1., 19:00

Láska vole

Groteska o dvou půlkách.

- Út 15.1., 19:00

Šťovík, pečené brambory

Nejen fotbalová komedie o třech mužích s písťalkou.

- So 19.1., 19:00

Koza aneb Kdo je Sylvie?

Komedie o neobvyklém manželském trojúhelníku. Do 15 let nevhodné.

- Ne 20.1., 19:00

Mickey Mouse je mrtvý

Divadelní trip o zlých snech.

- So 26.1., 21:00

Miša Černá

... s panem ředitelem

omezené možnosti a jeden ze způsobů, jak se dostat k opravdu dobré biologii bylo jít do Hradce Králové na pedagogickou fakultu. Patřil jsem tehdy k těm, kteří nejvíce vykřikovali, že nikdy nebudou učit. Jenže pak si člověk uvědomí, že to v té škole není zas tak špatné. Je to taková klidná oáza, kde má člověk své jisté. Stát se učitelem biologie tedy bylo jakési řešení mé tehdejší situace.

Jaké okolnosti Vás vedly k tomu, přihlásit se do konkurzu na ředitele?

Bojovaly ve mně dvě osobnosti. Mozek říkal, ať do toho nechodím, že to bude problém, obrovská zodpovědnost za školu i lidi. Člověk je vlastně stále jednou nohou v kriminále. A druhý hlas, srdeční, který nakonec zvítězil, bylo takové to přesvědčení, že jsem tu dvacet let, školu mám rád. Že je to vlastně má povinnost převzít tuhle školu, zkusit ji někam dál posunout.

Nemrzí Vás, že teď máte méně času na to pravé učitelování? Na studenty?

Já jsem si nyní nechal dvě třídy, které jsem učil, takže s nimi jsem stále ve styku. A myslím, že oproti jiným ředitelům mám těch hodin dost. Samozřejmě to bylo dřív lepší, člověk byl stále v centru dění, věděl, co se ve škole děje, slyšel to od tříd

v hodinách každý den. Ale člověk se musí někam posunout a k tomu patří i tyhle změny. Naštěstí mám stále příležitosti se se studenty stýkat například při sportovních kurzech, takže i v tomto ohledu jsem spokojený.

Připravujete nějaké zásadní změny? Jaké jsou vaše plány se školou?

Jsem zastávce pomalých změn, které budou pečlivě připraveny. A moje zkušenost mi říká, že není dobré vše řešit najednou. Je potřeba promluvit s lidmi, přesvědčit je a pak se teprve může něco měnit. Nelze do toho vlítnout jako vichřice a vše obrátit vzhůru nohama. Navíc tato škola funguje dobře, takže zatím není potřeba něco zásadně měnit. Důležité je dát jasná pravidla, která když se dodržují, je vše, jak má být.

Je něco, co Vám na škole vadí?

Nemůžu říci, že mi něco vadí. Pouze se mi nelíbí, že lidé občas neumí komunikovat otevřeně. Na jednom konci školy se řekne něco, z čehož potom na druhé straně vyleze úplně něco jiného. Ale to bylo a je vždycky všude, takže s tím nic asi neudělám.

Co si myslíte o státních maturitách?

Tomu, co teď je, se opravdu nedá říkat maturita, rozhodně ne pro gymnázia. Kdo na gymplu neudělá maturitu, ten sem prakticky nepatří. Maturita je nastavená na úroveň, aby ji mohli udělat učňáci, což je směšné, protože ti dřív maturitu ani neměli. Vy studenti musíte

Máte za sebou dva měsíce na postu ředitele, jste spokojený? Splnilo to vaše očekávání?

Já jsem na škole od roku 1992. Za tu dobu mi tahle budova, a hlavně lidé v ní, přirostli k srdci. To, že jsem se dostal až do téhle místnosti (rozhovor se konal v ředitelně - pozn. red.), je vlastně přirozený vývoj. Cítím, že bych měl zachovat vše dobré, co zde bylo vybudováno. Ten dobrý základ jsou především kantoři a studenti. Je důležité si uvědomit, že kantoři nemůžou být bez studentů a studenti bez kantorů. A jen díky vám jsme celek jako takový. Takže jsem spokojený. Moc se toho pro mě nezměnilo, pouze mám navíc obrovskou zodpovědnost.

Jak jste se dostal k povolání pedagoga?

Odjakživa jsem chtěl studovat biologii. Tehdy byly velice

mít dobrý pocit alespoň z té profilové části, která odpovídá vašemu vzdělání. Ale v té státní nemáte vůbec šanci předvést, co jste se naučili a co ve vás je.

Takže máte pocit, že úroveň vzdělání v České republice klesá?

Ano. Studentů je stále méně a kapacity na všech školách se spíše zvětšují, než aby se zmenšovaly. My bereme studentů stále stejně, ale už není takový výběr. Dřív se bralo opravdu šedesát nejlepších. Dnes se bere

také šedesát, ale tím, že je vás méně, dostanou se sem i ti, kteří by předtím neměli absolutně žádnou šanci. Také teď nemůžu učit tolik učiva a tak do hloubky, jako dříve. Vykládám pouze to, co jsou studenti schopni vstřebat, a toho je čím dál tím méně.

Zbývá Vám vůbec nějaký volný čas, a jak ho trávíte?

Mám spoustu zájmů. Celý život se věnuji vodnímu hmyzu a asi jsem považovaný za specialistu. Díky tomu jsem hodně cestoval do co nejméně probádaných míst

na Zemi. Což už teď tolik nejde, jelikož na jednu takovou výpravu bylo potřeba hodně volného času. Ale měl jsem možnost vidět spoustu krásných míst. Také rád sportuji. Kolo, běžky a hlavně rychlá chůze. Uvědomil jsem si, že příroda je nejlepší tělocvična. Třeba jen cesta podél potoka člověka pořádně zničí. Navíc je to dokonalý všestranný pohyb a hlavně zadarmo.

Co byste popřál žákům/studentům/maturantům?

To je asi nejtěžší otázka na závěr. Přál bych vám, abyste si našli ke škole vztah. A rozuměli svým starším kamarádům, kterými jsou vaši kantoři. Měli byste si uvědomit, že ten kantor, který po vás něco chce a má velké požadavky je to nejlepší, co vás může potkat. Vy ho teď můžete nenávidět, protože vám přiděluje práci a obtíže, ale na tyhle lidi se pak nejlépe vzpomíná a ti vám do života dají nejvíc! Když si tohle uvědomíte, vyhraje sami nad sebou. Protože dnešní civilizace to někam dotáhla pouze díky drilu a ne hraním her na PC.

A samozřejmě přeji Vám všem příjemné prožití vánočních svátků.

Pan ředitel na túře v Bale Mountains v Etiopii.

Vánoce ve světě mobilů

V předchozí kapitole jsme vám poradili s výběrem notebooku. Ovšem asi častěji než notebook budete kupovat mobilní telefon. My se zde zaměříme na chytré telefon (tzv. „smartphony“). Smartphone označuje pojem, pod kterým si můžeme ledascos představit. V první řadě jde určitě o telefon s „chytřejším“ operačním systémem, přístupem na internet pomocí WiFi a dotykový displej. Ovšem s tím operačním systémem to může být poněkud těžší, než vypadá. Mezi jednoznačně nejrozšířenější operační systém patří Android. Jeho hlavní výhodou je licence opensource, tj. každý čínský výrobce si tento operační systém může dát do svého telefonu. Důsledkem toho je nepřehledné množství levných androidů. Druhý největší hráč je Apple se svým iOS, který asi není nutné představovat. Nadále proniká operační systém od Microsoftu Windows Phone. Tento OS teprve začíná, ovšem již teď můžete koupit pár kvalitních telefonů s tímto operačním systémem. Samozřejmě, jsou zde i jiné OS, ovšem tyto tři jsou z hlediska budoucnosti největší jistotou. Pojďme se tedy podívat na ty nejzajímavější kousky, které naleznete na našem trhu.

Co nejlevnější (do 5 tisíc)

VODAFONE 860 Smart II (2 700,- Kč)

Nejlevnější (a ještě použitelný) chytrý telefon je od Vodafonu. Nabízí 3,2" displej s rozlišením 480x360 px, jednojádrový procesor s taktom 800 MHz doplňující 512 MB operační paměti. Telefon běží na Androidu 2.3, má 3 MPx foťáček a váží příjemných 120 g. Telefon můžeme doporučit těm, co chtějí utratit co nejméně peněz, chtějí styl (možnost barevného zadního krytu) a rádi využívají sociální sítě. Pokud ale patříte mezi hráče náročných 3D her, musíte jít s cenou tak o sedm tisíc výše.

HUAWEI Ascend G300 (4 400,- Kč)

Pokud to se smartphonem myslíte vážněji, telefon od čínského výrobce Huawei by pro vás mohl být to pravé. Oproti Vodafonu nabízí lepší, 4" TFT displej s rozlišením 800x480 px, což už lze považovat za velmi dobrou hodnotu. To, že telefon pohání jednojádrový procesor s taktom 1GHz se v této cenové kategorii dá předpokládat stejně tak jako 512 MB operační paměti. Nachází se zde také lepší fotoaparát s rozlišením 5 MPx, doplněný LED diodou a schopný natáčet HD video.

Střední třída (od 5 do 11 tisíc)

HTC Desire X (7 300,- Kč)

Dle mého názoru je právě (vyšší) střední třída tím nejlepším řešením. Důsledkem toho je i "X" od HTC. Nabízí příjemnou úhlopříčku displeje (4") s rozlišením 800x480 px. Dvoujádro s taktom 1 GHz dodává telefonu svižný chod. Přidejme ještě k tomu 768 MB operační paměti a jedná se o velmi povedený kousek a to i po stránce designu. Nabízí také 5 MPx fotoaparát s LEDkou. HTC také umístilo do svého mobilu technologii BeatsAudio™ zlepšující kvalitu zvuku. Jedná se tedy o příjemný kompromis mezi low-endy a high-endy.

HUAWEI Ascend G600 (7 600,- Kč)

Již podruhé dnes doporučujeme kousek od Huawei, který nabízí výborný poměr cena/výkon. Nyní jde již o vybevenější model, poskytující dvoujádrový procesor s taktom 1,2 GHz doplňující 768 MB operační paměti. Je tedy na tom stejně, jako o tři stovky levnější HTC. Ovšem to neplatí u toho nejdůležitějšího - kterým je displej. I zde je displej bohužel technologie TFT avšak Huawei o půl palce větší a s příjemnějším rozlišením (960x540 px). Když k tomu přidáte ještě 8 MPx fotoaparát, jedná se o lepší volbu.

SONY Xperia S (10 000,- Kč)

Kdybych si měl nyní vybrat telefon, v této cenové kategorii je Xperia S asi nejlepší volbou. Dominantou telefonu je spodní svítící lišta, která může svítit několika různými barvami a může sloužit také jako indikace zmeškaných událostí. Navíc tzv. "bradu" nacházející se pod lištou můžete vyměnit za jinou barvu. Zpět ale k výkonu. Uvnitř tepe 2 x 1,5 GHz, úžasná je také paměť - RAM dosahuje 1 GB a a přístupná pro uživatele - 32 GB, kterou můžete nadále rošířit o dalších 32 GB v podobě microSD karty. Displej je úžasný - 4,3" s HD rozlišením (1280x720 px). Dále nechybí podpora NFC, 12 MPx foťák natáčející 720p video.

Nejlepší z nelepších (od 11 tisíc)

SAMSUNG Galaxy SIII (13 900,- Kč)

Co se týče technických parametrů, tak na této dvoustraně nenajdeme lepší telefon. Inu, čtyřjádrovou Tegu 3 s taktom 1,4 GHz s 2 GB operační paměti, obří 4,8" HD SAMOLED displej a famózní design jen tak něco nepředčí. Samsung také integroval do SIII řadu S aplikací (např.: S Voice fungující na principu Siri od Applu), které telefon ještě lépe uzpůsobují právě pro dotyk. O kvalitě 8 MPx se nedá pochybovat - je výborná. Když k tomu přidáte natáčení Full HD videa - bomba. Navíc telefon bude vyhovovat i největším hráčům - Tegra 3 stačí doslova na všechno. Myslím, že jde o nejvybavenější telefon, jenž seženete na českém trhu.

Windows Phone 8X by HTC (13 900,- Kč)

Možná vás zmátl ten název ale ano, opravdu se jedná o mobil od HTC a jedná se o první telefon s operačním systémem Windows Phone 8. Pokud jej chcete srovnávat s Galaxy SIII tak to ani nedělejte - platí zde podobně jako u Applu - vzhledem k odladěnosti nevádí, že se jedná o dvoujádro s taktom 1,5 GHz, 1 GB RAM. Vnitřní paměť je stejná jako u SIII - 16 GB. Na čelní straně vás přivítá displej s HD rozlišením o velikosti 1280x720 px s úhlopříčkou 4,3".

Apple iPhone 5 (16 000 - 24 000,- Kč)

Asi nemusím podrobně představovat. Jedná se již o šestý iPhone v řadě a Apple ho dotáhl (téměř) k dokonalosti. Oproti 4S narostla úhlopříčka displeje na 4" a i rozlišení (1136x640 px). Bavit se zde o procesoru je zbytečné, telefon je zkrátka výborně odladěný. Další inovace přinesl Apple v podobě konektoru - nejedná se již o klasický 30pinový, nýbrž o nový, 8pinový. Pokud tedy máte příslušenství ke starým iPhonům, budete muset koupit redukci (750,- Kč). Dále pětka nabídne 8 MPx fotoaparát točící Full HD video. Telefon zakoupíte ve třech paměťových verzích (8, 16 a 32 GB) a ve dvou barevných variantách (bílý a černý)

Skyfall

Akční thriller, Velká Británie/USA (2012)

zastínil všechny ostatní, byl Javier Bardem, který zde ztvárnil nejčistší možný prototyp padoucha, kombinace Jokera a Karla Kopfrkingla, řekl bych. Samozřejmě Daniel Craig také nezklamal, ovšem vypadá daleko starší, než před čtyřmi roky v Quantum of Solace, a také o to srandovněji běhá.

Film můžu jednoznačně doporučit, nezapomeňte také zajít na Atlas mraků od tvůrců Matrixu a na očekávaného Hobita.

Zatím poslední bondovka nám tentokrát přináší již stáří mírně sešlého agenta 007 (Daniel Craig), dokonce do té míry, že je na začátku filmu mrtvý. Ovšem samozřejmě, že ne doopravdy. Poté, co se uráčí opět „obživnout“, se vydá po stopách útočníka na jeho zaměstnavatele samotného, na MI6, konkrétně na M. Té jde po krku neznámý hacker, kterému nedělá problém se kdykoliv nabourat do čehokoliv, co má dráty. Film ještě před premiérou provázela velká očekávání, ústřední píseň nazpívaná Adele, všudypřítomné reklamy (především mě zaujala reklama na Heineken), a lidé se mohli zbláznit nejnovějšího Bonda vidět. Díkybohu film opravdu očekávání splnil a ve Velké Británii se dokonce stal nejvýdělečnějším filmem historie, a to je co říct. Na filmu se mi opravdu líbily výborně komponované scény, včetně až ikonické závěrečné scény ve Skotsku, kdy film graduje až do nejvyššího

možného maxima a konec lehce překvapí. Prakticky každá venkovní scéna by se dala vyříznout, zarámovat a nestyděli by se za to ani v Národní galerii, perfektní střih je samozřejmostí, na velkém plátně si film užijete opravdu maximálně. Kvitovat také musím fakt, že se zde neseťkáváme s tématem záchrany světa, nýbrž že příběh je zaměřen velmi osobně, co se týče M nebo i samotného Bonda, kterému ke konci můžeme nahlédnout pod skořápku a dovědět se něco o jeho minulosti. O hereckých výkonech se toho dá říci mnoho, ovšem tím, který

Tomáš Richtř

Maledictus - premiéra nového hororu

Sedmého prosince se v klubu Ateliér konala premiéra nového hororového filmu Maledictus. Normálně bych na horor do kina asi nešel, ale tento byl něčím speciální. Už jen tím, že ho natáčel student 4. A, Tomáš Richtr.

Čtvrt hodiny před plánovaným začátkem večera jsem se sešel se spoluautorkou tohoto článku, Aničkou Šmakalovou. Vyšli jsme po schodech a vstoupili do zakouřeného klubu. Tam jsme se setkali s Tomášem, který za tím vším stojí. Zastává post všech, kromě herců. Usedli jsme ke stolu a čekali na začátek. Vedli jsme rozhovor o škole a blízcím se víkendů a poté již předstoupil Tomáš a řekl pár slov k filmu. Jako první jsme shlédli trailer, jenž jste již mohli vidět na youtube. Od něj jsme plynule přešli k filmu trvajícím dvacet minut. Původně hororový film se brzy změnil v docela povedenou komedii o partě kamarádů, kteří se vydali na chatu někde uprostřed lesa. Při výletu navštívili jeskyni s hrobem,

u kterého byl amulet. Jak se později ukázalo, každému, kdo prošel kolem dveří záchoda (kde byl amulet pověšen), zezelenal obličej a změnil se ve "vraždící monstrum". Za jednu noc se všeho všudy všichni povraždili, přežil jen jeden - vypravěč, který vzpomíná na celou událost na dětské houpačce kdesi na hřišti.

Po filmu řekl Tomáš několik zajímavostí z natáčení (například za 4 dny vypili 4 basy piva) a následovaly rozhovory s herci a nepovedené záběry ("záchvaty" smíchu, neschopnost skákat a běhat a jiné). Poté, když večer skončil, část se vypařila domů a část zůstala - aby zapili premiéru. To se prostě musí... :-)) Mně osobně se film moc líbil, už proto, že ho natáčel 19 letý student a můj kamarád. Také mě velmi zaujaly počítačem vytvořené zelené obličejky, které podle autora zabraly většinu času práce s filmem. A jelikož vím, že bych při hodnocení nebyl ani trochu objektivní, šla se mnou ještě

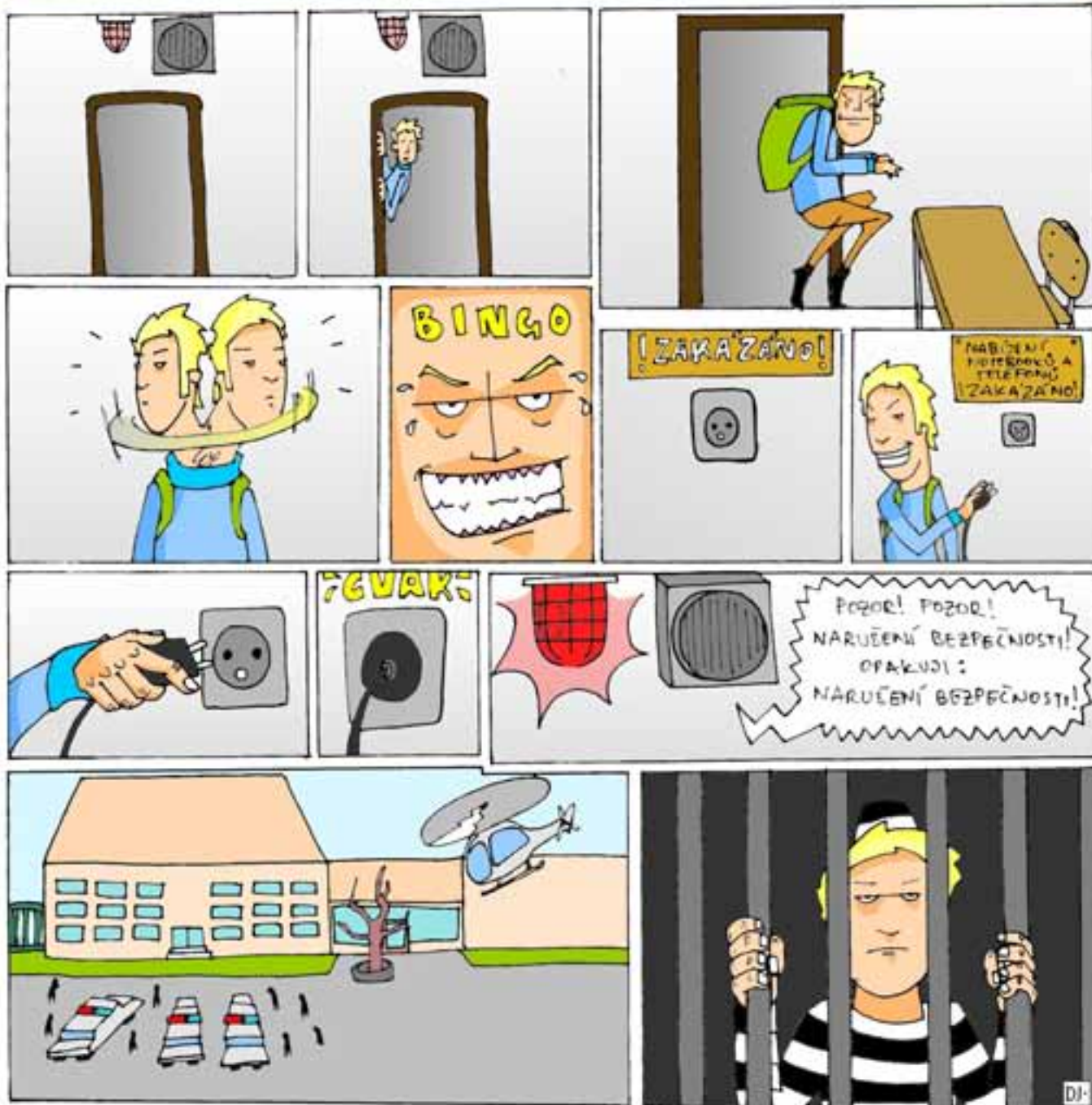
Anička. Přečtete si tedy ještě její názor:

„Když jsem šla v pátek s Jakubem na promítání filmu, ani trošku jsem nevěděla, co mám očekávat. Jediný z přítomných, koho jsem znala, byl právě Jakub a horory moc nesleduji, teda spíš vůbec. Ale teď k filmu. Horor to podle mě sice nebyl, ale komedie určitě, zvláště když nám promítli nepovedené záběry. Nepřekvapilo mě, že herce při natáčení některých scén přepadaly záchvaty smíchu. Film se mi opravdu líbil a myslím, že se všichni, včetně mě, opravdu bavili,“ říká Anička.

Závěrem bych jen dodal, že na youtube je celý film volně přístupný, přesměruje vás na něj i výše se nacházející QR kód. Jen ty bonusy tam nehledejte.

NARUŠENÍ BEZPEČNOSTI ...

KONEC ...

Danny Jugla